

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Acidia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

quod iuste sibi debetur, contra illud. Exo. 23. Pauperis quoque non misereberis in iudicio.

ACIDIA.

1 ACIDIA secundum Tho. secunda secundae q. 35. a. 2. de ma. q. 9. a. 1. quoddam tedium operandi importat, mentem aggravans, & semper est peccatum, quia vel facit dolere de bono spirituali, de quo gaudendum est, vel de malo, sed immoderate. Et est spirituale vitium, quod facit tristari de bono diuino, de quo charitas gaudet. Et ex suo genere est mortale peccatum, quia secundum propriam rationem contrariatur charitati: secundum Th. ibi. a. 3. Si tamen in sola sensualitate consistat, & non pertingat usque ad rationis consensum, propter imperfectionem actus, erit veniale peccatum. Si autem pervenitur usque ad rationis consensum, est mortale. Et hoc est, quando ratio convertitur in fugam, horrorem, & detestationem boni diuini, carne contra spiritum omnino praevalente, & contrariatur praecepto de sanctificatione sabbati: secundum Tho. ibi supra.

2 ACIDIA mortalis est tunc, quando homo tristatur in his, quae imminant facienda de necessitate propter Deum, & ad salutem animae, & adest rationis consensus. Talis enim tristitia contrariatur delectationi, quae sequitur Dei dilectionem, & consequenter charitati contrariatur. Quando ergo quis propter tale tedium dimittit ea, quae sunt necessaria ad salutem, vel deducitur in aliquod mortale, ut puta, in desperationem, vel deliberat appetit mortem vel nunquam esse creatum, vel velle esse bestia, & huiusmodi, vel deliberat facere minime, ea ad quae tenetur ex praecepto, vel incurrit aliquam magnam infirmitatem, potest se iuvare, peccat mortaliter. Et nota, quod hoc peccatum communiter est mixtum cum alio, ut si nunc delibero propter acidiam non ire ad missam, est unum peccatum mortale, & post non volo ire, est aliud peccatum omissionis, hoc secundum Tho. ubi supra, a. 3. de ma.

3 ACIDIA est vitium capitale: secundum Tho. secunda secundae supra a. 4. cui Greg. sex filias assignat scilicet malitiam, quae bonum detestatur, rancorem, pusillanimitatem, desperationem, torporem circa praecepta, evagationem mentis circa illicita, de quibus in suis locis dicemus. Qui de aliterius prosperitate tristatur, eo quod videt talem prosperitatem nocere contra iustitiam alteri, non dicitur acidiosus, nisi talis tristitia adeo eum gravaret, ut negligeret faciendam, vel in malum aliquod laberetur.

ACOLYTUS.

1 ACOLYTUS officium est praeparare luminaria, & ipsa portare coram ministris altaris: ut in c. perle. tit. 25. d. Huic tradit Episcopus candelabrum, dicens: Accipe candelarium cum cereo, & scias te ad accendenda luminaria ecclesiae mancipari. Accipit etiam vtreolum vacuum ab Archidiacono, dicente Episcopo, Accipe vtreolum ad effundendum vinum, & aquam in Eucharistiam sanguinis Christi. Et in datione vtreoli, imprimitur character: secundum Th. 4. sen. d. 24. q. 2. & circa ipsum est eius principalis actus.

2 ACOLYTUS est supremus ordo inter quatuor minores: secundum Tho. ibi. Acolytus etiam praeparat vtreolos cum vino & aqua. Tho. supra, cuius principalior actus est in ministratio vtreoli, quam candelabri.

ACTIO.

1 ACTIONES à iure civili ortum habent: secundum Innocent. capitulum. quae in ecclesiis de constituto. quarum quaedam dicuntur bonae fidei: ut in c. cum venialis, de exceptio. quaedam stricti iuris. institutio de actio. §. actionum. Quaedam dicuntur actiones personales de quibus refert Geminus. capi. dispendia de rescript. libr. 6. adducens Franciscum Vercellen. quaedam dicuntur reales de quibus Geminus ubi supra. Sed quoniam haec materia ad forum contentiosum pertinet, propterea me non ultra extendo de huiusmodi.